

(б) Известни сѣ дниа словеса, кой то самъ Бѣгъ чрезъ Исїа казалъ, “ еда забѣдетъ жена ѡроча свое, еже непомилобати изчадїа чрева своего. Ище же ѿ забѣдетъ сиухъ жена, но азъ не забѣду тебе, глаголетъ Господь. „ (Исїа: мѣ. 15.) Любѣвь та ѿ милосердіе то Божїе камъ всѣка тѣарь ѿ превосхуодителнш камъ человекъ атъ сѣ толико велики, шото ѿ наша та мисль превсхужда. Какъ оубо бы възмѣжно было благодь, всѣкх оумъ превосхуодѣша, да сѣ стѣрпїи да погїбне человекъ изрѣднѣишїи ѿ превосхуоднѣишїи ѡ всѣка тѣарь, коѣто Бѣгъ по своето намѣренїе сздѣлаъ за вѣчно благополучїе! Но понеже правда та ѿ милосердіе то Божїе сѣ въ Бѣга равнѣсїани, то естъ кѣлкето милосердіе и скало да спасѣ человекъ атъ, тѣлкоши ѿ правда та и скала да го накаже, тогѡ ради не можла ни малѡ да ѡстѣпи на милосердіе то. Тѣка вѣстїина е най прилично да сѣ рече това Евангелско слово, “ Невозмѣжна оу человекъ, възмѣжна сѣтъ оу Бѣга. „ (Лѣк: иї. 27.) Понѣже, какъ бы възмѣжно было да сѣ оутѣжѣтъ средства ѡ Премѣдрость Божїа, на коѣто ѿнай скрїты те дѣла сѣ изхаснѣни ѿ скрїты; видѣла она, какъ ѡ человекъ страна не е било никакѣо средство за спасѣнїе: понеже всїте человекъ до єдинъ имали потреба ѡ това изхавенїе. Ангелъ не имѣлаъ толика въ сѣбѣ си сила дабы сзвѣршилъ това велико дѣло, коѣто требвало бескраїно могѣщество: дрѣги оубо не ѡстѣналъ ѡсвѣнь Бѣгъ самъ. По това же ѡпредѣлѣлосѣ въ скрїтїи атъ ѿ Ангелы те неостїи-